

MARC RECHA
DIRECTOR DE CINEMA

“La pel·lícula és una mena de viatge a la deriva, d'aprenentatge i de retrobament”

--- **Què trobarà l'espectador a Dies d'agost?**

--- Podrà veure una història amb dues parts. Veurà el que van fer dos germans durant uns dies d'agost quan van agafar una furgoneta i van anar amunt i avall, banyant-se i passant-s'ho bé. Hi ha un segon bloc més màgic, poètic i suggerent.

--- **És només un viatge que fan dos germans o és alguna cosa més?**

--- És una mena de viatge a la deriva, d'aprenentatge, de retrobament amb un mateix. Viatjar per convocar els fantasmes, és a dir, les absències, i aquests fantasmes són la gent que no hi és, que està reflectida a través del paisatge.

--- **Com va sorgir la idea de fer aquesta pel·lícula?**

--- Vaig col·laborar en un màster de la Universitat Pompeu Fabra i vam plantejar-nos fer una feina sobre el periodista Ramon Barnils. Tot plegat va derivar en la idea de fer un treball sobre l'observació de les coses que hi ha al nostre voltant.

--- **El producte final, té molt a veure amb fer un homenatge a Ramon Barnils?**

--- La nostra idea no era plantejar una pel·lícula sobre el Ramon Barnils personatge, sinó sobre el pòsit que ens havia deixat. A partir d'aquí, vaig plantejar una mena de diari o de guió sonor de totes les coses que m'interessaven sobre en Barnils, i això volia dir fer xerrades, una mica informals, amb la gent que havia conegut Ramon Barnils.

--- **I com va derivar això en una pel·lícula plantejada com una road-movie?**

--- Hi va haver un moment en què, després de fer les entrevistes, ens vam preguntar per què no fer una pel·lícula sobre la impossibilitat d'una persona d'escriure uns papers mínimament ordenats sobre una època que parla d'un amic seu que ja no hi és.

--- **El viatge comença a Alfarràs (Lleida) i continua per les Terres de l'Ebre. Per què va escollir aquests escenaris?**

--- El punt de partida és Alfarràs, el poble on va néixer la mare de Ramon Barnils i on ell passava la infància. Després vam tirar cap a les Terres de l'Ebre perquè el nostre avi, en Francesc Batallé i Aragonès, que va ser mestre de L'Hospitalet, va participar l'any 1938 a la Batalla de l'Ebre. L'avi va fer un dietari força meticulós i molt poc glamurós sobre la realitat de la guerra. I vam pensar que anar per aquelles contrades era una de les maneres d'introduir aquest tema, perquè també era un dels temes de què parlava Ramon Barnils.

--- **Els dos protagonistes són el seu germà David i vostè. Com ha estat l'experiència de fer d'actor i director alhora?**

--- Ha estat complexa, sobretot per la dificultat que suposa estar davant d'una càmera. Però també ha estat interessant perquè descobreixes espais de complicitat amb els actors.

--- **Abans d'estrenar-se, la pel·lícula ha passat pels festivals de Locarno, Toronto, Sitges, Sant Se-**

G
E
N
T
D
E
L
H

L'hospitalenc Marc Recha, de 36 anys, ha estrenat la seva cinquena pel·lícula, Dies d'agost, una road-movie en què, a més de director, també és el protagonista. El film retrata el viatge de dues persones a la deriva

bastià o Londres. Quina resposta ha generat?

--- Ha estat fantàstica. Anar a festivals és un treball de formigueta. Després de vint anys fent pel·lícules, ja comences a estar una mica acostumat a haver d'anar a festivals a presentar-les. Les pel·lícules necessiten aquestes plataformes que són com grans altaveus i caixes de ressonància; són la cara amable d'aquest tipus de projectes. La prova de foc és quan s'estrena i arriben a tot el públic.

--- **La pel·lícula marca algun tipus d'evolució en la seva carrera com a director?**

--- És un final d'etapa. Potser estableix un pont cap a d'altres propostes de fer cinema, però realment és un final d'etapa després de cinc llargmetratges i vint anys de fer pel·lícules.

--- **I quina línia pensa seguir a partir d'ara?**

--- És una mica aviat per determinar-ho. Ara s'està definint una mica, amb algun dels elements que queden registrats en la pel·lícula i també buscant noves formes de plantejar els relats.

--- **Després de fer una pel·lícula ambientada en la Catalunya interior, en el futur es planteja tornar a rodar un film que tingui lloc a L'Hospitalet?**

--- Això és molt difícil de dir. Però cal tenir en compte que la meitat de les pel·lícules que he fet passen a L'Hospitalet, que ja és força, oi?

ANDREU FERRER